

**Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Direktør P. Vedel.
Berlin, 21. December 1873.**

Kjære Vedel,

Tak for Deres Brev af 13de, hvoraf det har glædet mig meget at see bekræftet hvad jeg ogsaa har erfaret her, at det [s. 244](#) gaaer godt fremad med Archivsagen. Naar denne Sag er ordnet, vil Meget være vundet. Derimod har det De skriver om vore indre Gjenvordigheder været mig mindre glædeligt, og det er ikke bleven bedre ved hvad der derefter er passeret i Folkethinget. Forat forstaae den Slags Ting maa man jo helst være paa selve Stedet; her forstaaer jeg ialfald ikke hvor Vedkommende vil hen.

16*

I de indre Forhold synes jeg, Ministeriet har gjort alt hvad der kunde forlanges, og hvorledes det skulde handlet anderledes i de ydre Forhold, veed jeg virkelig ikke. Hvad det nordsløvigske Spørgsmaal angaar, saa vil efter min Mening dettes Ordning ganske vist ikke beroe paa hvem der sidder i det danske Ministerium. Den beroer alene paa den politiske Constellation og paa at det endelig maa gaae op for Preussere og Tydske, at Danmarks Venskab er vigtigere for Tydskland end nogle slesvigholsteenske Wühleres Misfornøielse, saavel som paa hvem der regjerer her. Men de Herrer i Folkethinget kunne være overbeviiste om, at ingen herværende Regjering udleverer Nordsløvig til Danmark, saalænge den ikke kan være sikker paa at det er Kongen, og ikke en parlamentarisk Forsamling, som faaer Landet til at regjere over; og heri troer jeg, at den herværende Regjering vil faae Ret i det øvrige Europa, navnlig ikke alene af den russiske, men ogsaa af den engelske Regjering. Den franske taler jeg ikke om.

Jeg forstaaer jo godt, at vore Ministre gjerne ville være frie. Men det forekommer mig at de ifølge Sagens hele Gang ikke kunne opgive Kongen, og jeg vilde behøve ganske særegne Oplysninger forat forklare mig det, om Kongen tillod nogen af dem at træde tilbage. . . .

G. Quaade.

P. Vedels Privatpapirer.